

[Hækkerup.]

hos visse Sognefogder, er en ligefrem Uvillie mod at gribe ind, naar et Husmandsbrug bliver nedlagt.

Jeg tror for Resten, det vilde være det bedste, om man ændrede Lovens § 5 saaledes, at Tilsynspligten blev flyttet fra Sognefogderne over til Sogneraadene. Der vil altid i Sogneraadene være Folk, som interesserer sig for dette Spørgsmaal, og Sogneraadet er en Institution i Modsætning til Sognefogeden, der jo er en Person, og for en Person er det undertiden lidt vanskeligt og lidt kedeligt at gribe ind i saadanne Forhold.

Sagen er nemlig den, at disse Nedlæggelser af Husmandsbrug finder ikke Sted paa den Maade, at en Gaardmand køber et Hus, river Bygningerne ned og saa indlemmer Jorden i sin Bedrift. Nej, det foregaar ganske langsomt. Først køber han Huset, har maaske en Bestyrer paa det, efterhaanden afskaffer han Bestyreren og driver saa Jorden fra sin Gaards Bedrift. Saadan, ganske gradvis, Skridt for Skridt, bliver Jorden indlemmet under Gaardens Drift, og den selvstændige Husmandsfamilie er forsvundet. Naar det gaar saadan ganske gradvis, saa vænner Sognefogeden sig til det; der er ikke noget bestemt Tidspunkt, hvor han synes, han rigtig kan gribe ind, og saa bliver Øjnene lukkede for Forholdet.

Derfor mener jeg, at der bør slaas til Lyd for, at der bliver passet paa her, for det er dog komplet urimeligt, at samtidig med at Samfundet ofrer betydelige Midler og vi herinde stadig diskuterer for at finde de bedste Veje til Oprettelse af nye Brug, finder Nedlæggelser af bestaaende Brug Sted.

Der er vist ingen Tvivl om, at der ved Oprettelsen af et nyt selvstændigt Husmandsbrug, stortnok til, at en Familie kan leve af det, ved den forøgede Omsætning, det forøgede Forbrug o. s. v., som denne Familie skaffer Samfundet, ogsaa skabes Betingelser for, at der kan leve en Familie mere ved de andre Erhverv i Landet. Men naar det er saaledes, vil man ogsaa se, at hvert nedlagt Husmandsbrug i Praksis betyder, at der bliver skabt 2 arbejdsløse mere herhjemme.

Det blev i Eftermiddags af en Taler her, det ærede Medlem Hr. Duborg, stærkt fremhævet, at Landbruget levede under den liberalistiske Driftsform, og han hævdede, at det skulde de andre Erhverv ogsaa gøre, det var det bedste; under den liberalistiske Driftsform var det ingenlunde saadan, at Arbejdsgiverne skulde have rigeligt, hvor-

imod Arbejderne skulde have karrigt, der skulde under den liberalistiske Driftsform blive rigeligt til alle.

Jeg vil gerne i den Forbindelse, uden i øvrigt at komme ind paa en Imødegaaelse af Spørgsmaalet, blot spørge den ærede Taler, om han virkelig mener, at Landbrugets Arbejdere faar rigeligt for deres Arbejde, for hvis det ikke er Tilfældet, er Anbefalingen af den liberale Driftsform jo ikke saa stærkt underbygget.

Saa har jeg en lille Henvendelse til den højtærede Justitsminister; det er vedrørende Hundene eller, jeg vil hellere sige, som det er, Hundeplagen. Spørgsmaalet om Hundeplagen har jo i den sidste Tid faaet en vis Aktualitet derved, at en af vore faa talentfulde Forfattere har rejst Spørgsmaalet baade i et Ugeblad og i et Dagblad. Da det imidlertid kun er faa Aar siden, vi med stort Besvær fik halet en ny og kun i ringe Grad forbedret Hundelov igennem, vil jeg ikke invitere den højtærede Justitsminister ind paa en ny Lovgivning om dette Spørgsmaal, men jeg vil gerne henstille til ham, at han hjælper dem, der ønsker Beskyttelse mod Hundeplagen, saa meget som han kan gøre ad administrativ Vej.

Jeg tænker her særlig paa, at man fra Justitsministeriets Side skal stille sig villigt i de Tilfælde, hvor Kommunalbestyrelserne gennem en Ændring i Politivedtægten vil søge at beskytte Beboerne imod den Plage, som Hundeholdet kan være. Jeg har den specielle Grund til det; at vi i den lille By, hvor jeg har hjemme, og som Justitsministeren jo i høj Grad kender og forhaabentlig endnu af og til sender en venlig Tanke, for nylig har haft vor Politivedtægt til Revision, og vi havde da indsat en Bestemmelse vedrørende Hundene, som i højere Grad end den tidligere skulde bidrage til at beskytte os mod Hundestøjen, men denne Bestemmelse blev strøget i Justitsministeriet. Det er muligt, at vi nu vil tage den op igen i Haab om, at vi hos den nye Justitsminister kan vente større Forstaaelse paa dette Omraade.

Jeg har set i et Blad — jeg husker ikke hvilket —, at den højtærede Indenrigsminister havde Planer fremme vedrørende Rosenborg Have; han vilde have denne Have forbedret, hvad den jo ogsaa i høj Grad trænger til, forsømt og sumpet som den er i alt Fald for store Deles Vedkommende. Det kan jeg kun ønske ham til Lykke med. Men samtidig vil jeg gerne fremsætte et Ønske, som tidligere nogle Gange er fremsat herfra, som det vel heller ikke nytter